

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Commissievergaderingen
Agenda**

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD EN SPORT

Dinsdag 26 november 2019 vanaf 15.00 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 323

Voorzitter: Mevrouw **LOTTE STOOPS**

1. Samengevoegde interpellaties (R.v.O., art. 61, 8)

- Interpellatie van de heer Jan Busselen tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, met betrekking tot de recent aangekondigde besparingen in de kunst- en cultuursector
- Interpellatie van mevrouw Lotte Stoops tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de besparingen van Vlaanderen op de cultuursector en sociaal-culturele sector

2. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over een Brussels sportbeleid over taalgrenzen heen
- Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over een Brussels jeugdbeleid over taalgrenzen heen
- Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over een Brussels cultuurbeleid over taalgrenzen heen

Samenstelling van de commissie

Vaste leden

Mevrouw Lotte Stoops
De heer Juan Benjumea Moreno
De heer Mathias Vanden Borre
Mevrouw Carla Dejonghe
Mevrouw Hilde Sabbe

Plaatsvervangers

Mevrouw Soetkin Hoessen
De heer Arnaud Verstraete
Mevrouw Cieltje Van Achter
Mevrouw Khadija Zamouri
Mevrouw Els Rochette

Datum van indiening: 12 november 2019

Interpellatie van de heer Jan Busselen tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De recent aangekondigde besparingen in de kunst- en cultuursector

Mijnheer het Collegelid,

Eind vorige week bleek uit de beleidsnota van minister-president en minister van Cultuur Jan Jambon dat een pakket aan besparingsmaatregelen een onmiskenbare impact op de kunst- en cultuursector zullen hebben. Naast een indexeringsstop en een algemene besparing van 6 procent op de werkingssubsidies wordt er maar liefst 60% afgenomen van de projectsubsidies.

Maatregelen die terecht voor onrust in het Vlaamse cultuurlandschap zorgen. Voor de Brusselse kunst- en cultuursector zou een besparing een extra-zware klap zijn. Brussel is een grootstad met een zeer uitgebreid cultureel middenveld.

Zowel gevestigde instellingen, reeds gekende artiesten als jonge beginnende kunstenaars zorgen voor een rijk aanbod aan kunst en cultuur dat gekend is tot ver buiten de landsgrenzen heen. Dat is dankzij de werkingssubsidies die Vlaanderen investeert in de sector.

Maar ook de projectsubsidies spelen een niet te onderkennen rol. Verschillende artiesten getuigden deze week over de rol die projectmatige subsidies kunnen spelen in de carrière van beginnende artiesten.

De huidige besparingsplannen zullen nadelig zijn voor de kwaliteit, de graad aan vernieuwing binnen de kunsten alsook de diversiteit binnen de kunst- en cultuursector schade toebrengen.

Met deze elementen in het achterhoofd zou een spoedzitting met de Samenwerkingscommissie zeer wenselijk zijn. Een zitting waarop de Minister van Cultuur en Minister van Brusselse aangelegenheden uitleg zouden kunnen verschaffen over de impact van de besparingen op het Brusselse artistiek en cultureel landschap.

Mijn vragen zijn echter de volgende:

-Welke stappen zijn er ondernomen om gesprekken aan te gaan met de vertegenwoordigers van de Brusselse kunst- en cultuursector?

-Heeft u reeds een meer volledig zicht op de concrete besparingsposten voor de Brusselse cultuurhuizen en voor kunstenaars in Brussel die afhankelijk zijn van projectsubsidies?

-Heeft u contact gehad met Jan Jambon als Minister van Cultuur omtrent deze besparingen?

-Heeft u reeds gedacht aan een noodplan waarin de schade binnen de kunst- en cultuursector wordt opgemeten en alternatieve fondsen kunnen aangewend worden?

Ik dank u bij voorbaat voor uw tijd,

Jan Busselen
Brussels parlementslid PVDA

Datum van indiening: 13 november 2019

Interpellatie van mevrouw Lotte Stoops tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De besparingen van Vlaanderen op de cultuursector en de sociaal-culturele sector

In het weekend van 9 november ging een schok door het culturele landschap. De culturele sector kreeg samen met ons zicht op de forse besparingen die de Vlaamse regering zal doorvoeren op cultuur. Vlaams minister-president en minister van Cultuur Jan Jambon plant een besparing tot 6 procent op de werkingsmiddelen van culturele instellingen en van 60 procent (ruim 5 miljoen euro) op de projectsubsidies. Bovendien wordt er ook nog eens 2,6 miljoen euro bespaard op het Vlaams Brusselfonds, 40 procent van de middelen. Dit komt bovenop de besparing van 6 procent; Brussel krijgt het dubbel hard te verduren.

De aangekondigde besparingen zijn desastreus. Zowel voor de creatieve sector als voor de socio-culturele organisaties. Twee sectoren die een belangrijke verbindende kracht hebben en zo ook invloed hebben op het welzijn en de mentale gezondheid van de Brusselaars.

Voor het socio-cultureel werk zijn de besparingen al lang aan de gang: de diverse maatregelen troffen soms de hele sector, soms bepaalde onderdelen ervan. Gedetailleerde berekeningen leren alleszins dat organisaties tussen de 13,4 en 47,3 procent van hun middelen hebben zien verdwijnen in amper 10 jaar. De socio-culturele sector heeft tevens een belangrijke steunende functie naar de vaak niet-gefinancierde burgerinitiatieven en ook daar zullen veel opborrelende initiatieven met pasklare antwoorden op onze maatschappelijke noden, geen hoogtes kunnen nemen.

Organisaties, initiatieven en individuele kunstenaars hebben nu krap twee maanden tijd om uit te zoeken waar ze het nodige geld voor hun werking vandaan kunnen halen. Michael De Cock, de directeur van de KVS, sprak al van een "een zware klap voor de podiumkunsten". De vermindering op projectsubsidies zal niet alleen de instroom van jong, nieuw en internationaal talent tegenhouden, maar ook doorwinterde artiesten die minder structureel werken, zoals een Jan Decorte, de doodsteek geven. Het reeds lang circulerende idee om 10% van de structurele middelen voor te behouden voor de projectpot (De kunstensector vraagt eigenlijk 15%) is nooit bereikt maar baseert zich wel op de realiteit dat deze zeer nodig is voor de artistieke humusbevordering in het algemeen. Op die humus groeide onze wereldwijde topreputatie in vele sectoren van kunst. Kunstenaars kunnen veel. Maar er wordt al te vaak vanuit gegaan dat ze veel kunnen met weinig. Te weinig om experimenten mee te voeden, die nadien door de kruisbestuivingen tot die zogenoemde Vlaamse excellerende hoogtes leiden.

In het Franstalige deel van ons land, ook al hebben ze een serieus inhaalmanoeuvre te doen, zien we dat met de huidige regering ook anders kan: daar wil de Fédération Wallonie-Bruxelles wél de kunstenaars steunen, nieuwe kunstdisciplines stimuleren en tegelijkertijd ook de werking van de grotere culturele instellingen verbeteren. Zo zoeken ze bij de steun aan creatie naar een nieuw evenwicht tussen de instituten en kunstenaars, met nadruk op verbetering in situatie voor de laatste. Ze stellen een correctie voor op hun 'décret art de la scène' en zetten volop in op het jeugdtheater.

De creatieve sector is naast een bron van emotie, schoonheid, troost, vertier, verbinding en vorming ook economisch een zeer waardevolle sector. Elke investering in cultuur brengt dubbel en dwars op. Volgens het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie van de Vlaamse overheid steeg tussen 2009 en de meest recent beschikbare cijfers (2016) in de creatieve sector de werkgelegenheid met 26%, de toegevoegde waarde met 42% en de omzet

met 53%. En toch is er geen enkele andere sector in Vlaanderen die de laatste tien jaar zoveel heeft moeten besparen als die van cultuur. Cultuur moet ondersteund worden, ook als het niks zou opbrengen. Maar zelfs als we het enkel vanuit puur economisch perspectief zouden bekijken, zijn deze besparingen verre van intelligent.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Welke impact heeft deze Vlaamse beslissing tot besparingen op de Brusselse cultuursector en de socio-culturele sector?
- Wat is de impact voor cultuur en onze socio-culturele sector nu ook het Brusselfonds zwaar moet inleveren?
- Neemt u initiatieven om individuele kunstenaars en kleinere organisaties diepgaander te ondersteunen (met meer financiële middelen of met een andere soort ondersteuning) als compensatie voor het verlies van hun mogelijkheden om Vlaamse projectsubsidies aan te vragen? Kunnen de Vlaamse besparingsmaatregelen op de Brusselse kunstinstellingen en organisaties met werkingssubsidies financieel gedeeltelijk opgevangen worden?
- Heeft u reeds contact gehad met BKO, Kunstenoverleg, De Federatie?
- Burgemeester van Stad Brussel, Philippe Close, reageerde op het nieuws van de Vlaamse besparingen dat hij als burgemeester oplossingen en middelen zal zoeken voor behoud van een breed, vernieuwend cultureel aanbod in NL en FR. Ahmed Laaouej, burgemeester van Koekelberg, sloot zich hierbij aan. Hoe kan de VGC de gemeenten helpen die willen blijven inzetten op NL-talig cultuuraanbod?

Alvast bedankt voor uw antwoorden.

Datum van indiening: 8 november 2019

Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Een Brussels sportbeleid over taalgrenzen heen

Toegang tot sportgelegenheid is zeer belangrijk, met name voor kinderen en jongeren. Sport is bevorderlijk voor de fysieke en mentale gezondheid, en is daarnaast een sociaal instrument. Sport is ontmoeting. Sport is verbindend en gaat over taal, religie, waarden heen. Het is een tool waar kansen worden opengesteld en aan mekaar meegegeven kunnen worden.

De enige Nederlandstalige Brusselse voetbalclub, waar mijn zoontje speelt, maakt onderdeel uit van de Nederlandstalige competitie. Gemeenschapsbevoegdheid. Ze spelen dus competitie tegen spelertjes uit de Brusselse rand, nooit tegen andere Brusselse gemeentes. Dit terwijl de samenstelling van hun ploegje heel erg Brussels, heel erg divers is. Sommige vrienden kiezen bewust voor Franstalige clubjes om zo in Brussel te vertoeven. Binnen de competitie is de vermenging niet mogelijk. In het vriendschappelijke veld wel.

Mijn dochter begon ook met voetbal, maar gaf op. Ze was het enige meisje en kreeg naar haar hoofd geslingerd 'dat ze verloren waren omdat ze een meisje was'. Het was binnen de competitie ook heel snel gericht op presteren. Ook hier had het 'vriendschappelijke' gehalte kunnen helpen. Een groter inter-Brussels netwerk kan misschien meer voltallige meisjesploegen op de been krijgen die kunnen bouwen op de good practices van RWDM Girls. Een mooi verhaal waar de VGC en buurtsport al heeft laten zien hoe waardevol hun steun kan zijn binnen het recreatieve kader.

Ik heb de volgende vragen:

- In het bestuursakkoord staat: "Omwille van de maatschappelijke functie van sport en omwille van verplaatsingsmoeilijkheden willen we competities op amateurniveau territoriaal organiseren. We sluiten een samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschapscommissies over opleiding, federaties, competities enzoverder. Zo verruimen we het aanbod en vermijden we dat clubs gedwongen worden te kiezen voor een competitie om aanspraak te maken op middelen. We streven naar een protocol waarbij de subsidiëring van gescheiden structuren gekoppeld wordt aan de organisatie van gemeenschappelijke competities." Heeft er al overleg plaatsgevonden over een dergelijk samenwerkingsakkoord? Wat zijn de standpunten van de Franse Gemeenschap hierover?
- Wat zijn de mogelijkheden buiten de competities, op vriendschappelijk niveau?

Bij voorbaat dank voor uw antwoord.

Datum van indiening : 8 november 2019

Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Een Brussels jeugdbeleid over taalgrenzen heen

In jongerenwerk lijkt er helaas weinig samenwerking te zijn tussen de Nederlandstalige en Franstalige jeugdhuizen en -verenigingen in Brussel. Omdat het om gemeenschapsbevoegheden gaat, werken de organisaties voor jongeren helaas vaak op een eiland binnen de eigen taalgroep. Het project Het Werkt / Ca Marche werd in 2011 gelanceerd met als doel samenwerking tussen jongerenorganisaties en -initiatieven over de taalgrenzen heen te bevorderen. Dit project werd gefinancierd door zowel de VGC als de Franse Gemeenschap.

Een ander doel was om meer jongereninspraak mogelijk te maken via maatschappelijke en politieke participatie. Naast thema's als openbare ruimte en tewerkstelling hielden ze zich bijvoorbeeld bezig met een participatief traject voor jeugdwerkers en jongeren rond toegang tot sportgelegenheid in Brussel.

In 2015 besloten uw toenmalige collega aan Franstalige zijde Isabelle Simonis en u, meneer Smet, om de subsidies stop te zetten, en is het project opgeheven. Het advies van de administratie luidde: "er is onvoldoende tijd gestoken in een goede analyse van het jeugdwerklandschap enerzijds en de (lokale) noden met betrekking tot het project anderzijds. De onderzoeksfase van het platform is nooit gestart en een grondige kennis van het hele werkveld zowel aan de Nederlandstalige als Franstalige kant ontbreekt".

Ik heb de volgende vragen:

- Zijn er sinds de stopzetting van Het Werkt / Ca Marche middelen vrijgemaakt (binnen de administratie of voor externe organisaties of projecten) voor een analyse van het jeugdwerklandschap in Brussel (zowel Nederlandstalig als Franstalig), aangezien dat de hoofdreden was om het project niet voort te zetten?
- Zijn er sinds de stopzetting van Het Werkt / Ca Marche in de afgelopen jaren initiatieven gesteund geweest door de VGC met een gelijkaardig doel, namelijk samenwerking tussen Nederlandstalige en Franstalige jongerenorganisaties stimuleren?
- Het bestuursakkoord zegt over jeugd onder andere: "We maken aanvullende en innovatieve inspraak- en participatietrajecten mogelijk, onder andere bij de voorbereiding van het strategisch meerjarenplan, om de stem van kinderen, jongeren en hun verenigingen verder te versterken". Kunt u al iets specifieker en concreter zijn over deze trajecten en hoe die georganiseerd zullen worden?

Datum van indiening: 13 november 2019

Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Een Brussels cultuurbeleid over taalgrenzen heen

Brussel heeft een bruisende creatieve sector, het is een stad met een internationale en diverse uitstraling. Onder Brusselse kunstenaars zijn veel verschillende nationaliteiten en origines. Maar cultuur, net als jeugd en sport, is een gemeenschapsbevoegdheid. Vele Brusselse kunstenaars hebben daarom in het begin van hun carrière een kant gekozen, ze sluiten zich aan bij het Nederlandstalig of Franstalig systeem. Onderling is er weinig of geen vermenging. Franstaligen gaan sneller naar de Fédération Wallonie-Bruxelles. Nederlandstalige Belgen maar ook vele andere nationaliteiten voelen zich aangetrokken tot het Vlaamse systeem want de vernieuwende wind blaast tot ver buiten Vlaanderen mensen van hun sokken.

Deze keuzes leiden er helaas vaak toe dat er weinig kennis is bij Nederlands- en Franstaligen over elkaars projecten, ideeën en manier van werken, en over elkaars subsidiemogelijkheden. Ik kom zelf uit de culturele sector en spreek dus voor een groot deel uit eigen ervaring. Ook hebben meerdere belangenorganisaties uit de sector al aangegeven dat het werkveld nood heeft aan betere samenwerking over taalgrenzen heen, en om mekaars mogelijkheden te kennen. Betere afstemming kan leiden tot meer (financiële) ruimte voor fundamenteel artistiek onderzoek, en niet enkel binnen de grote creatieve huizen. Zo kan Brussel de voedingsbodem blijven voor de vele (internationale) kunstenaars die elkaar inspireren en geïnspireerd raken in onze stad.

In het bestuursakkoord van de VGC staat het volgende in het hoofdstuk cultuur: “Samenwerking wordt het nieuwe normaal. De VGC zet hoger in op ongewone verbindingen. Tussen culturele instellingen. Tussen culturele organisaties en externe partners: van buurtbewoners over armoedeorganisaties tot internationale instellingen. Tussen beleidsniveaus: de VGC, gemeentes en federale overheid. We sporen Nederlandstalige cultuurinitiatieven aan een samenwerking op te zetten met een Franstalig initiatief. Zo wordt het cultuurbeleid in Brussel op grootstedelijke leest geschoeid.”

Mijn vragen zijn de volgende:

- In verband met de genoemde samenwerking tussen beleidsniveaus VGC, gemeentes en federale overheid: hoe zou deze samenwerking concreet vorm krijgen? Heeft er al overleg plaatsgevonden tussen de VGC en de Brusselse gemeenten en het federale niveau?
  - In verband met het aansporen van Nederlandstalige cultuurinitiatieven om een samenwerking aan te gaan met een Franstalig initiatief: wat wil ‘aansporen’ concreet zeggen? Zijn hier al stappen toe ondernomen?
  - Wat doet de VGC meer algemeen om samenwerking tussen NL-taligen en FR-taligen te bevorderen op het gebied van cultuur, en ervoor te zorgen dat de creatieve sector verder kan groeien binnen de internationale en grootstedelijke context?
-